

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. η´ 5-15)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν: «Βγῆκε ὁ σποριάς γιὰ νὰ σπείρει τὸ σπόρο του· καθὼς ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν στὸ δρόμο, ὅπου καταπατήθηκαν καὶ τοὺς ἔφαγαν τὰ πουλιά. Ἄλλοι ἔπεσαν στὶς πέτρες καί, ὅταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, γιὰτὶ δὲν εἶχε ὑγρασία. Ἄλλοι σπόροι ἔπεσαν ἀνάμεσα σὲ ἀγκάθια καί, ὅταν αὐτὰ φύτρωσαν μαζί τους, τοὺς ἔπνιξαν. Ἄλλοι ὅμως ἔπεσαν στὸ γόνιμο ἔδαφος, φύτρωσαν κι ἔδωσαν καρπὸ ἕκατὸ φορές περισσότερο». Ἀφοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτὰ, πρόσθεσε μὲ ἔμφαση: «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν' ἀκούει ἄς τὰ ἀκούει». Οἱ μαθητὲς του τότε τὸν ρώτησαν: «Τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὐτή;» Ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε: «Σ' ἐσᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ γνωρίζεται τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ στοὺς ὑπολοίπους αὐτὰ δίνονται μὲ παραβολές, ὥστε νὰ κοιτᾶζουν καὶ νὰ μὴ βλέπουν καὶ ν' ἀκούουν ἀλλὰ νὰ μὴν καταλαβαίνουν». «Ἡ παραβολὴ αὐτὴ σημαίνει τὸ ἔξης: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στὸ δρόμο εἶναι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται ὅμως ὕστερα ὁ διάβολος καὶ τὸν παίρνει ἀπ' τὶς καρδιές τους, γιὰ νὰ μὴν πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στὸ πετρῶδες ἔδαφος εἶναι ἐκεῖνοι πού, ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγο, τὸν δέχονται μὲ χαρὰ, δὲν ἔχουν ὅμως ρίζα· γι' αὐτὸ πιστεύουν γιὰ λίγο διάστημα καί, ὅταν ἔρθει ὁ καιρὸς τῆς δοκιμασίας, ἀπομακρύνονται. Αὐτοὶ πού ἔπεσαν σ' ἀγκάθια εἶναι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν τὸν λόγο, συμπορεύονται ὅμως μὲ τὶς φροντίδες, μὲ τὸν πλοῦτο καὶ τὶς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, πνίγονται ἀπ' αὐτὰ καὶ δὲν καρποφοροῦν. Μὲ τὸ σπόρο πού ἔπεσε στὸ γόνιμο ἔδαφος ἐννοοῦνται ὅσοι ἄκουσαν τὸν λόγο μὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ καρδιά, τὸν φυλάνουν μέσα τους καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονή». Ἀφοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτὰ, πρόσθεσε μὲ ἔμφαση: «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν' ἀκούει ἄς τὰ ἀκούει».

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† Δ' ΔΟΥΚΑ, Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Ὀκτωβρίου 2018

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Τίτ. γ´ 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιστάσο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Μία εἶναι ἡ αμαρτία,...
ἡ υπερηφάνεια.

Και μία ἡ δικαιοσύνη,
ἡ μεγάλη...ταπεινώσις.

Ἅγιος Συμεὼν Νεὸς Θεολόγος

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Παιδί μου Τίτε, αυτά τά λόγια εἶναι ἀληθινά καί θέλω νά τά βεβαιώνεις μέ τήν προσωπική σου μαρτυρία, ὥστε ὅσοι ἔχουν πιστέψει στό Θεό νά φροντίζουν νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα. Αὐτά εἶναι τά καλά καί τά χρήσιμα στούς ἀνθρώπους. Ἀπό τό ἄλλο μέρος, νά ἀποφεύγεις τίς ἀνόητες ἀναζητήσεις σέ γενεαλογικούς καταλόγους, τίς φιλονικίες καί τίς διαμάχες γύρω ἀπό τίς διατάξεις τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου, γιατί ὅλα αὐτά εἶναι ἀνώφελα καί μάταια. Τόν ἄνθρωπο πού ἀκολουθεῖ πλανεργές διδασκαλίες συμβούλεψέ τον μιά δυό φορές, κι ἂν δέν ἀκούσει ἄφησέ τον, μέ τή βεβαιότητα πώς αὐτός ἔχει πιά διαστεφεῖ καί ἀμαρτάνει, καταδικάζοντας ἔτσι ὁ ἴδιος τόν ἑαυτό του. Ὅταν θά σοῦ στείλω τόν Ἄρτεμά ἢ τόν Τυχικό, ἔλα τό συντομότερο νά μέ συναντήσεις στή Νικόπολη, γιατί ἐκεῖ ἀποφάσισα νά περάσω τό χειμῶνα. Τό Ζηνά τό νομικό καί τόν Ἀπολλώ, νά τούς ἐφοδιάσεις πλουσιοπάροχα μέ ὅτι χρειάζονται γιά τό ταξίδι τους, ὥστε νά μήν τούς λείπει τίποτα. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα, γιά ν' ἀντιμετωπίζουν τίς ἐπείγουσες ὑλικές ἀνάγκες, ὥστε ἡ ζωή τους νά μήν εἶναι ἄκαρπη. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε τούς πιστούς πού μᾶς ἀγαποῦν. Ἡ χάρη νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

Ἡ χριστιανική πίστη μας απαγορεύει νά εἴμαστε κατάσκοποι των αμαρτιῶν των ἄλλων καί επιτάσσει νά εἴμαστε αυστηροί καί ἀμείλικτοι κριτές των δικῶν μας αμαρτιῶν.

Ὁ ασθενής πού βρίσκεται στο νοσοκομεῖο μεριμνά γιά τή δική του ασθένεια καί δέν ἔχει οὔτε τή βούληση οὔτε τόν χρόνο νά ἐλέγξει τοὺς ἄλλους ασθενεῖς ἢ νά χλευάσει τήν ασθένειά τους.

Ἅγιος Νικόλαος Βελμίροβιτς

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. η' 5-15)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μερμινῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἄνθρωπος εὐθικτος, πὸν δυσκολεύεται νὰ συνυπάρχει μέ ἄλλους ἀνθρώπους, πὸν τὸν τρῶνε οἱ λογισμοί: πὸς μέ κοίταξε, τί ὑπονοοῦσε, πὸς μοῦ φέρθηκε, δέν εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμανδρίτης Βαρνάβας Γιάγκου